

Número 526 - 17 de març 2006 - 1,5 euros
setmanari d'informació general i cultural

la veu de Benicarló

Paco s'endú
el permil de
la rifa

El Benicarló juvenil
perd a casa
de l'Alboraia

PIROTECNIA
TOMAS S.J.
964 76 6 - 689 76 07
www.pirotecniatomas.com

mascletà!

ACTUACIONS AL LITORAL: El projecte per
regenerar la Costa Nord en vuit mesos

Esclat benicarlando a València

La Pirotècnia Tomàs, de Benicarló, ensenya les seues magnífiques credencials en l'art del soroll acompassat de les traques i els coets. Una vegada més la nostra pirotècnia ha demostrat novament perquè és una de les millors del nostre país.

text REDACCIÓ

Les falles de Benicarló es van traslladar dissabte passat a València per acompanyar a Pirotècnia Tomás. Cinc autobusos complets, i nombrosos cotxes particulars, van partir en caravana amb destinació a la Capital de Turia, on l'empresa benicarlanda assumia la responsabilitat de disparar ahir la mascletà de la Plaça de l'Ajuntament. Uns altres, preferien agafar el tren. L'acte, no està reflectit en cap programa oficial, però s'ha convertit en tota una tradició per als fallers benicarlandos.

Molts d'ells formen part de la caravana des de fa 10 anys, els mateixos que la pirotècnia duu disparant a València. La Junta Local Fallera és l'encarregada d'organitzar tots els anys els autobusos que acompanyen la pirotècnia el dia de la setmana que es produeix el tret de sortida. Enguany, el torn li arribava a Tomás en dissabte, fet que va propiciar un gran desplegament de benicarlandos a la Capital del Túria. "Per a nosaltres és tot un orgull poder comptar amb el suport de molts benicarlandos", assegurava José Antonio Gregori, administrador de l'empresa.

Al capdavant de l'expedició, les Falleres Majors de Benicarló, Tania Salinas i Iris Esteller, que van tenir l'honor de contemplar la mascletà des de la balconada de l'Ajuntament, acompanyades d'Àlex Sánchez, president de la Junta Local Fallera. Entre el públic, membres de les 11 comissions falleres de la ciutat que van ova-cionar als pirotècnics amb els mocadors i distintius de les seues falles. A més, testimonis d'excep-

ció del tir van ser els usuaris del centre IVADIS-El Maestrat.

Els són els encarregats de fabricar durant tot l'any els "bucs" o embolcalls dels trons que Pirotècnia Tomás dispara en totes les seues mascletades. I és que, des de fa alguns anys i gràcies a un conveni, els usuaris del centre s'han convertit en uns treballadors més de la pirotècnia. En els centres de Benicarló i Torreblanca es fabriquen al llarg de tot l'any els receptacles que després s'ompliran de pólvora. Per als usuaris del centre, és tot un orgull formar part de la cadena de producció d'aquesta empresa benicarlanda, i

per a l'empresa, s'han convertit en part imprescindible del seu treball.

En primera línia, nombrosos benicarlandos van vibrar amb una mascletà que va durar poc més de cinc minuts, en els que es van disparar els 120 quilos de pólvora reglamentària. Però abans i al llarg de tot l'any, l'empresa ha planificat i preparat en les seues instal·lacions de la Partida les Tosses, l'espectacle. Després del disseny de les diferents fases que componen el tret, els operaris les munten. Mentre uns s'encarreguen d'omplir els bucs, uns altres es malden en el muntatge de les fases aèries. A l'aire lliure, dos tre-

Falles a tot soroll

ve de la pàgina anterior

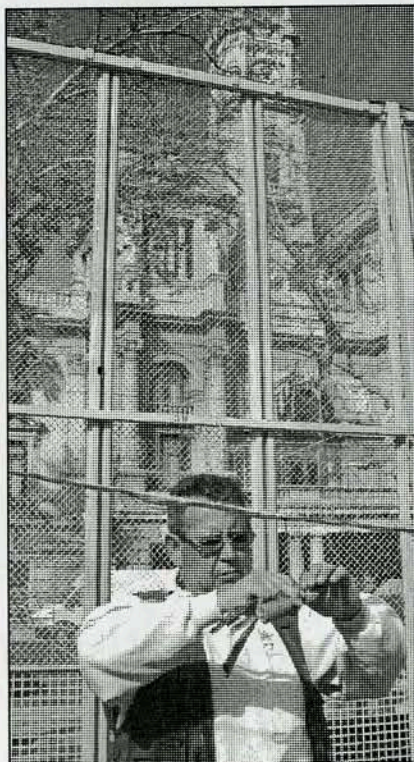
balladors són els encarregats de distribuir les retencions terrestres. Tot el material queda segellat en caixes retolades amb el contingut.

CAP A VALENCIA

A les cinc del matí de dissabte 11 de març, eixien dels tallers de la pirotècnia amb destinació a València. De 7 a 12, la mascletà quedava preparada per a rebre la visita de la inspecció, encarregada de revisar que el pes de la pólvora que es va a disparar siga el legal, 120 quilos, ni més ni menys. "En aquests moments, el rellotge hauria de poder avançar-se", assegurava Miguel Ángel Tomás, director tècnic de la pirotècnia, incapaç de contenir els nervis. I és que encara quedaven dues hores perquè la Fallera Major de València ordenara allò de "senyor pirotècnic, pot disparar la mascletà". Asseguren que per a ells, són els moments més intranquils. "Comences a preguntar-te si has connectat allò o allò altre, si ho has deixat tot ben preparat, t'assalten molts dubtes". El rellotge avançava poc a poc mentre els responsables de la pirotècnia atenien als mitjans de comunicació. I ens van donar les dues.

L'espectacle sonor i visual va estar compost de 4 fases. L'inici va contar amb efectes de fum en colors roig, groc i blau, seguit d'un especial acompanyament d'efectes de paper de colors variats. A ritme de batzucada, sonaven els masclets de Tomás. El públic va esclatar en un gran aplaudiment col·lectiu, mentre ballava al so dels masclets. A continuació, una curta secció de tro digitalitzat donava pas a la primera de les tres fases aèries. Cinc retencions terrestres componien la part central. Cadascuna d'elles va estar acompanyada d'efectes aeris de diferents tons. El terratrèmol final es va disparar en tres fases,

acompanyat en tot el seu recorregut per volcans de color roig i verd. Per tancar la mascletà, un apoteòsic final aeri omplia el cel de dues fases de trons i volcans, a les quals posava el fermall d'or una potent descàrrega de tro de titani. Els vítors i aclamacions del públic van formar l'última descàrrega de la mascletà.

EL TRIOMF D'UNA XICOTETA EMPRESA

Les imatges que es produïen a continuació formen part del record de molts benicarlandos. Els pirotècnics eren aclamats pel nombrós públic assistent, més de deu mil persones segons fonts de la Policia Local. Per un passadís aconseguien arribar fins a la balconada de l'ajuntament, on eren rebuts per les primeres autoritats valencianes. La salutació des del més alt de la plaça era la confirmació que Pirotècnia Tomás, havia triomfat un any més a València. La capital de les falles es rendia als peus d'una menuda empresa que té els seus tallers en

la partida dels Tosses de Càlig. Fundada en 1.994, compta en l'actualitat amb 16 treballadors.

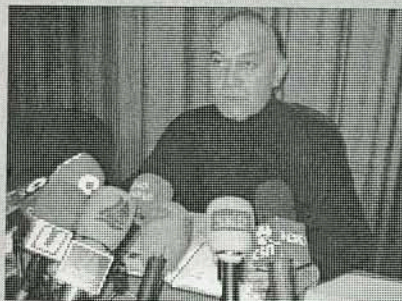
Al llarg d'aquests anys, ha aconseguit guanyar-se la confiança de nombrosos clients gràcies al bon treball que ha realitzat. Els nombrosos premis que han rebut així ho confirma. Quasi el 100% de la producció que fan està destinada als seus propis espectacles, això fa que els controls de qualitat són exhaustius i rigorosos. Les instal·lacions ocupen 80.000 metres quadrats. En aquesta superfície, es distribueixen els diferents tallers. A les portes de cadascun d'ells, s'indica la quantitat de gent que pot romandre en l'interior, els quilos de pólvora que es poden manejar i a quina es dedica la instal·lació, entre altres indicacions.

La seguretat en tot el recinte és una de les normes bàsiques. Les instal·lacions passen periòdicament per estrictes controls que permeten a aquesta empresa seguir treballant en aquest camp. Amb la mateixa intenció de preservar la seguretat, han canviat els antics cartons de ferro o cartó, que s'utilitzaven per als tirs aeris, per altres fabricats en polietilè. Aquest material, a més d'assegurar la correcta impermeabilització del receptacle, no desprèn metralla, en cas extrem d'accident. Per al tir de les diferents fases, utilitzen modernes taules electròniques de tir, que en ocasions es complementen amb ordinadors. Amb aquests moderns sistemes, és possible arribar a la perfecta sincronització en els tirs i Pirotècnia Tomás ha aconseguit dur el nom de Benicarló per tot el món, obtenint el reconeixement unànimе allà on ha disparat. La jove empresa és, probablement, una de les que més publicita la ciutat. I alguns semblen no haver-se adonat encara. Perquè no apareix al llibre oficial de falles aquest acte si és la mateixa Junta Local la que l'organitza?.

Unes autoritats molt falleres

L'Ajuntament de Benicarló donaria suport la creació d'una empresa d'Artistes Fallers. Enric Escuder, alcalde de Benicarló i José Luis Guzmán, primer tinent d'alcalde, han convidat als sis artistes fallers que existeixen en la ciutat a "associar-se perquè almenys, el cinquanta per cent dels monuments fallers de Benicarló es facen per artistes locals". El primer edil ha incidit en la demanda que existeix en la ciutat, atès que són onze les comissions que existeixen en el municipi. Cadascuna d'elles, planta el corresponent monument gran i altre infantil. "La qualitat dels nostres artistes no té gens que envejar amb uns altres de fora", assegurava Guzmán, qui recordava els diferents premis que té en el seu haver els artistes locals, que fins i tot han arribat a aconseguir primers premis provincials.

Guzmán ha animat als joves

artistes "a perdre la por a fer falles grans" ja que en l'actualitat, només planten monuments infantils. "Segur que si es van fer avant, no els faltarien encàrrecs", assegurava Escuder. En aquest sentit, ha recordat l'existència d'ajudes per a l'establiment d'empreses i s'ha oferit per a negociar-les. D'altra banda, ha recordat a Benicarló només li falta la consolidació d'aquest ofici en la ciutat per a tenir coberta la demanda fallera del municipi, atès que ja hi ha establiments que confeccionen vestits regionals. D'altra banda, en el municipi

pi també està implantada Pirotècnia Tomás.

Els artistes fallers que en aquests moments existeixen a Benicarló es van formar en una escola d'oficis que va existir en la localitat fa alguns anys. Els seus alumnes van ser els encarregats de construir a Tolo i Mar, els gegants de la ciutat, així com els nanos que els acompanyen. Guzmán ha recordat que el Bloc pretenia crear altra escola de les mateixes característiques per a aconseguir "una falla de l'ajuntament, que siga de tot el poble".

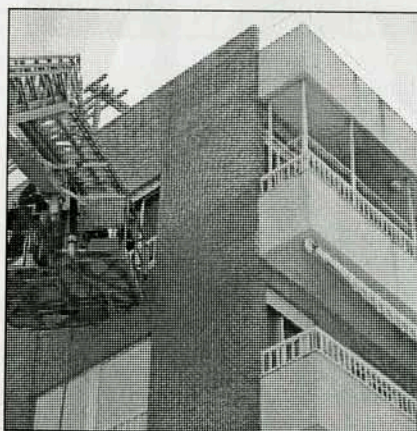
No obstant això, ha reconegut les dificultats que existeixen en l'actualitat per a rebre ajudes per a crear aquest tipus de centres. D'altra banda, ha incidit en la demanda que el municipi presentarà davant conselleria per a sol·licitar la creació d'una Escola Taller amb destinació a la restauració dels antics magatzems del mar. Enhorabona.

Incendis en vivendes

text NATÀLIA SANZ

Un habitatge abandonat va patir un incendi dissabte passat a la tarda. Al voltant de les 20h., uns veïns es percataven que de l'interior d'un habitatge situat en la confluència de la plaça de San Bartolomé amb el carrer del Carmen. Fins al lloc dels fets es va traslladar una patrulla de Policia Local i una dotació del Parc Comarcal de Bombers. En el succés, només es van registrar danys materials. Pel que sembla, el llançament de material pirotècnic en l'interior de l'habitatge va ser la causa de l'incendi.

I diumenge, sis membres d'una mateixa família van haver de ser atesos en l'Hospital Comarcal de Vinaròs per les ferides lleus que

van patir com a conseqüència de l'incendi del seu habitatge. Al voltant de les 11'40, la Policia Local de Benicarló va rebre l'avís que un àtic, situat en el nombre 6 de la Plaça Emperador Carlos I estava patint un incendi. Fins al lloc dels fets es van traslladar efectius del Parc

Comarcal de Bombers del Baix Maestrat, Policia Local, Guàrdia Civil i dues ambulàncies de SAMU. El pare i els seus quatre fills havien aconseguit baixar per l'escala, però la mare va quedar atrapada en la balconada de l'habitatge. Van ser els bombers qui, amb un braç hidràulic, van aconseguir rescatarla. A continuació, van procedir a desallotjar tota la poma d'habitatges donada la virulència de les flames. El foc, pel que sembla, es va iniciar en una habitació en la qual un dels xiquets jugava presumiblement amb un encenedor. Els ferits, de nacionalitat magribina, van ser atesos de ferides lleus. El pare va ser l'únic que va patir un menut cort en el front i conjuntivitis ocular a causa del fum.

Els problemes de l'agricultura

text EXECUTIVA PSPV-PSOE

El passat dimarts dia 7 de febrer varen començar els nous cicles de "debat a Benicarló", amb l'objectiu de donar l'oportunitat a tots els ciutadans a participar a uns debats, amb temes a tractar tant interessants com el que va tenir lloc aquest dia (l'agricultura). Dirigit per reconeguts personatges vinculats a aquest sector, ens van explicar la problemàtica que realment estan patint els agricultors, cada cop més desmotivats per les continuades baixades de preu dels seus productes.

Reivindiquen una renda digna per poder viure del seu treball, equivalent al dels altres sectors, justa i per sobre dels costos de producció.

Amb petites subvencions molt inferiors a la de la indústria pública i privada que difícilment arriben als agricultors, per la gran complexitat burocràtica que hi ha en la seva tramitació o amb subvencions que a comptes d'anar destinades directament als agricultors que són ells qui

la necessiten, van destinades a l'agricultura en general amb el benefici d'uns pocs privilegiats, no és suficient per tirar en d'avant aquest sector cada cop més despoblat.

Existeix una necessitat real de recolzament per part de l'administració cara l'agricultor, imprescindible per mantindre aquest model d'agricultura amb llarga història i tradició i amb aliments cada cop més tecnificats i amb una forma de treballar més professionalitzada i respectuosa amb el medi ambient.

S'ha d'apostar per una agricultura que ens faci desmarcar de la resta que és importada, les administracions han d'ajudar a adquirir una agricultura més competitiva, i els agricultors han d'intentar produir amb una qualitat que pugui donar un valor afegit a producte.

Sabem produir, tenim unes condicions climàtiques idònies per conrear els nostres cultius, proximitat als mercats, gran implantació del cooperativisme, però el que falta és una mica més d'unitat, per poder tenir més força de pressió, i tallar amb aquesta injustícia que és, que un agricultor no pugui vendre la seva fruita de barata que li la compren i un consumidor no la pugui comprar de cara que li la ofereixen. Sindicats demanen la implantació d'un observatori de preus dintre dels cicles de comercialització, per controlar així els grans increments de preu que hi ha en aquests punts intermedis.

Residus tòxics

El passat dissabte 11-3-06, va tindre lloc a La Salzedella una xerrada a càrrec del físic Carles Arribas, tractant el tema dels residus tòxics i perillosos al maestrat.

Com ja sabreu, l'equip de govern municipal ha donat via lliure a la instal·lació d'un abocador de residus industrials, dels quals es calcula que entraran unes 170.000 tones a l'any de residus, dels quals 35.000 tones seran de tòxics i perillosos.

La plataforma antiabocador va convocar la xerrada, a la qual van acudir vora 400 persones, i en la qual a part de les explicacions del físic, la plataforma va explicar a la gent: en quin punt es troba la tramitació del expedient per a la instal·lació, i que als pobles de l'interior només porten el que no volen a les capitals, i que no s'expliquen com pot ser possible que a Alacant, només hi haja una abocador d'este tipus, a Calència un altre i de sobte a la província de Castelló en vagen tres, un a Fanzara, un a Les Coves

i un altre a La Salzedella. Ens porten els residus on no hi ha indústria, i pot impedir un desenvolupament del turisme d'interior, de la venda de l'oli del maestrat, de la cirera de La Salzedella, etc.

La Plataforma va comentar la nula informació que està donant l'equip de govern, i els impediments que està fent per a minvar les actuacions de la plataforma; com per exemple la negació a fer pregons informatius de la xerrada fins que no es va presentar per escrit. També es van queixar que l'alcalde de Sant Mateu ni per escrit va deixar fer pregons, ja que allí també es va demanar per que es un tema que afecta a la comarca.

Van comentar que es faran xerrades per tot el Maestrat i que el Diumenge 12-3-06 es faria una marxa a peu des de les Coves de Vinromà fins al abocador de les Coves. La marxa de diumenge va congrega, quasi 800 persones, en un dia el qual la germanor i les inquietuts front a estos projectes.

Breus

text J.MAURA

El senador socialista, Joan Bautista Cardona, ha rebut una resposta favorable del Ministeri de Foment per dotar d'una major accessibilitat les andanes de les estacions de Vinaròs i Benicarló, on va admetre que "la situació és bastant lamentable".

Així el ministeri té redactat el projecte i segons el senador "la inversió es realitzarà durant el present any 2006". A més RENFE recorda que s'han realitzat actuacions per a modernitzar l'estació d'Alcalá de Xivert i Torreblanca i altres actuacions en el tren que va a Viver, Caudiel, Navajas, Sogorb i Soneja. La intenció de l'administrador d'infraestructures ferroviàries és la d'habilitar les estacions a la plena accessibilitat.

text J.MAURA

El regidor de Cultura, José Luis Guzmán, va justificar que en la plantà d'una falla enfront del Convent de Sant Francesc s'ha obviat les sol·licituds que marca la Llei de Patrimoni sobre béns d'interès cultural com és el Convent de Sant Francesc. Malgrat que el Bloc va censurar el Decret de l'alcalde de Benicarló que va propiciar l'arrencat d'uns arbres de la placeta per a permetre la cabuda del monument faller, el seu cap de llista va considerar que qüestionar aquesta manera d'actuar són "ganes de buscar maranyes". Malgrat que l'actuació unilateral podria ser considerada il·legal per la Conselleria de Cultura, segons el parer del responsable local de la cultura i el patrimoni benicarló "si volem festa i activitat hem d'aguantar coses que ens molesten".

text N.SANZ

L'ajuntament de Benicarló restaurarà els antics magatzems del mar mitjançant una escola taller. Aquesta és la intenció de l'equip de govern, que rebrà l'edifici en canvi de l'aprofitament urbanístic del PAI que s'està portant a terme en la zona.

L'edifici, una vegada restaurat, es convertirà en una sala polivalent. Aquests magatzems, situats al costat del port, servien per a emmagatzemar els barrils del famós vi Carlón abans de ser embarcats. Si s'assolira la consecució de l'escola taller, el municipi podria recuperar, a més de l'edifici, una part de la seua memòria històrica. Benicarló ja ha tingut una escola taller, gràcies a la qual es va restaurar l'antic convent de Sant Francesc, avui convertit en Museu de la Ciutat de Benicarló (Mucbe).

La promesa del Ángel

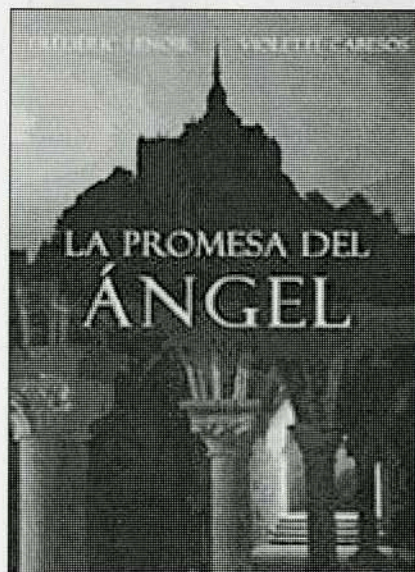
text EL LLIBRETER

Frédéric Lenoir i Violette Cablesos (Editorial Grijalbo)

La novel·la transcorre en Mont-Saint-Michel, un penyal que sorgeix de les aigües del canal de la Mànega. Fa temps aquest lloc va ser un lloc sagrat per a moltes civilitzacions, habitada de déus pagans, lloc de culte dels primers cristians...

Una jove arqueòloga cerca desxifrar un enigma en l'abadia benedictina de Mont Saint-Michel després de patir uns malsons recurrents amb un monjo escapçat repetint una frase estranya en llatí.

Aquesta, juntament amb el seu amant secret, el qual estima també l'arqueologia estan a punt de traure a la llum pistes de familiars cultes

celtes, crims ocults...

"La promesa de l'àngel" és un thriller que intenta emular a clàssics com Umberto Eco en "El nom de la

rosa" o Ken Follet en "Els pilars de la terra". Encara així dista molt d'arribar a la seua qualitat, però almenys ens desplega un enigma escrit de manera correcta, en la seua connexió entre història-misteri-religió-arqueologia, desenvolupat de manera convincent i manejat amb el suficient suspens. A favor seu cal indicar també que sense massa esforç és capaç de provocar el trànsit històric i serveix per a situar al lector en l'època medieval i en l'art i vida monàstica, clàssica, d'aquest suggestiu període.

En resum, intriga i història, un còctel bastant utilitzat en aquests temps que corren. Per a passar un cap de setmana plujós.

Un pluvial que aboca merda

Possibilitat de frau al consumidor

ALTRA VEGADA TORNA A XORRA AIGUA FÈTIDA AL PLUVIAL DE DARRERA DEL PARADOR SENSE QUE AJUNTAMENT FAÇA RES

text Redacció

Diversos veïns de la ciutat es van ficar en contacte amb la redacció d'aquest setmanari per indicar-nos que la sortida del pluvial que n'hi ha darrera del Parador de Turisme, al costat mateix de la platja del Morrongo, tornava a brollar com un manatí. Òbviament no era l'aigua clara, com la del "potet", que quan governava el PP, va ensenyar l'antic regidor d'Obres i serveis, Francisco Flos.

Aigua pestilent sortint a xorro per un pluvial què, suposadament i tenint en compte que no fa dies que no ha plogut, hauria d'estar completament sec.

Aquest problema ha tornat a escatxillar al govern del bipartit que, hores d'ara, si no és que la ciutadania els informa, segueix instal·lat en la mateixa inoperància que va demostrar el govern anterior a ells.

Cal indicar que, al costat, està la platja del Morrongo, que va rebre el guardó de la

Coincidint amb el dia del Consumidor, la diputada d'EU-l'Entesa, Isaura Navarro, ha presentat una pregunta al Govern, on s'exposa la contradicció de concedir banderes blaves a les localitat del Baix Maestrat, i estar aquestes mateixes investigades per un expedient sancionador per contaminar les platges per tirar les aigües fecals al mar.

Navarro ha remarcat, que amb aquesta iniciativa no es pretén que es retire la bandera blava a aquestes platges, sinó que es duguen a terme les mesures necessàries en quan a inversions, per a fer-les de veritat mereixedores "si volem viure d'un turisme de qualitat, no podem continuar abocant el fem al mar. I la solució no és donar distintius de qualitat, quan no hi ha motius per donar-los, ja que a la llarga

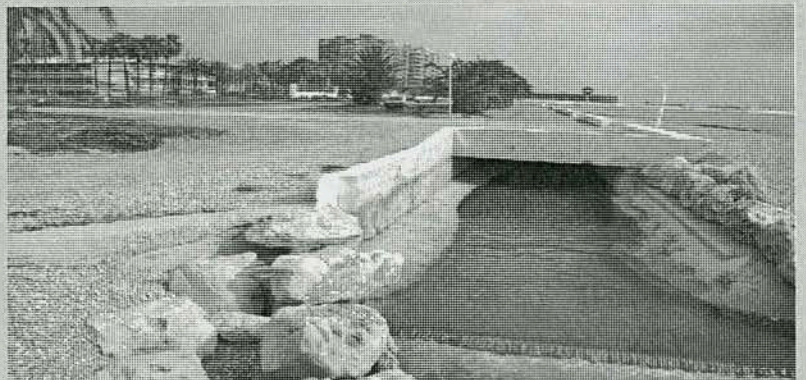
acabarà perjudicant tant a les pròpies marques com són les banderes blaves, com a la credibilitat de la qualitat del nostre turisme"

noticiesCN | 15 Març, 2006 13:48

Bandera Blava. Aquest guardó ha estat ficat en qüestió per Esquerra Unida en una pregunta al govern en referència a la contradicció que suposa ser investigat per abocaments de fecals a la mar, a l'anomenda platja, i l'obtenció de la Bandera Blava.

Les imatges de La Veu són prou eloqüents i no deixen cap mena de dubte. Estan fetes el 15-03-2006.

La Veu
parla clar
d'allò que t'importa

laveu debenicarlo

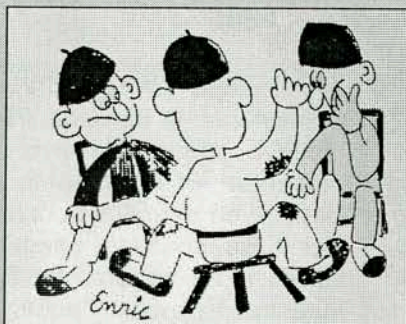
El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Segurament els tafaners haurem d'escoltar al lector que ens femem al seu terreny però, nosaltres, pensem que també tenim dret a ficar cullerada perquè, no ens enganyem, amb les patinades que últimament està fent el govern del bipartit la cosa dona per molt. Amb la marxa que porten, amb les eleccions a la cantonada i, amb la maquinària preparada per captar vots d'on siga i com siga (sembla que estaran carets), veurem com les desavinences sortiran com bolets, fins i tot, algun intent de trencadissa. La cosa pinta divertida.

Per cert, al lector, també li recomanariem, rellegir els seus textos. Escuder, sí, el del nom de l'alcalde, s'escriu amb majúscules. Què no té corrector? Vosté només és un i a La veu són molts articles i amb açò del periodisme, ja se sap, les presses no ajuden massa. Els tafaners hem cregut que calia ficar les coses al seu lloc. A tots ens pot passar això de l'errada ortogràfica. Això sí, esperem, que tots, milloren.

A veure, segons resa a tots els setmanaris d'aquest poble l'alcalde diu que no era veritat que s'haja contractat com a policia a la dona del regidor d'agricultura. Mireu que els agrada jugar amb el lèxic a aquesta gent per no dir, allò que pensen però no poden dir perquè si hi ho diuen voldrà dir que no ho han dit però ... Que voleu que us diguem, que li diguen trasllat quan volen dir contracte, ens sona més a un títol de pel·lícula de la que no recordem el títol exacte. Però, a veure, l'han contractat, sí o no? I ha estat de policia, sí o no? Doncs sobren els eufemismes per dissimular la patinada. Esperem no veure'n

més d'aquesta mena. Entre la legalitat i l'ètica ...

I ara parlarem de curiositats falleres:

- la primera, com no podia ser, la dels arbres del convent. L'alcalde ha fet "de su capa un sayo", que diuen els castellans i

s'ha plantat la falla allà on li ha passat pels ... Quatre fulles tapaven la façana del convent, mentre, la seua falla, casal, edificis del voltant, grues i demés col·lonades vàries, no entorpeixen la visibilitat. Per veure.

- Per cert, per reomplir allò que s'han emportat li han ficat al terra unes manises molt "guais". No sabem si és perquè se'ls havia acabat l'antic panot, o que, com es veu que això del convent, no té definit, clarament, la seua utili-

tat, segurament, i pensant que la crieria benicarlanda, últimament, la fan passar prou per aquest indret, han volgut fer una mena de multiparc exterior per entretenir-los dibuixant el terra com una mena de puzzle. La imaginació al poder, si senyor.

- I més curiositats, ens va agradar la imatge del l'exregidor d'hisenda, Pac, remenant diners al seu casino particular de la cavalcada del ninot. Cadascú a lo seu, que no es diga, Ho porta a la sang.

- No és barallaran amb ningú. Hem descobert una falla, a veure si creix l'exemple, que ha ficat banderetes per tots els gustos, la quadribarrada, la blavera i l'estanquera. Si senyor, perquè vegem que ací no tenim les manies del "centro de España".

-Bona la música al casal del caduf aquest cap de setmana. No sabem perquè però sempre tenia la mateixa tonada, l'himne del PP. Com surten de l'armari. Així haurien de fer tots, els proposarem per una carxofa per ser ell mateixos. D'altres ...

Falles a banda, quina imaginació la que ha tingut, no sabem qui, passant els cables de la llum per a l'annex del pavelló polisportiu. Ja li han trobat utilitat a la infinitat de forats de les pedres a les vidrieres de la seua cara sud. Que no se diga, això si que és aprofitar l'espai. Més imaginació, impossible. Nosaltres els recomanariem enviar algun dels seus corresponsals, càmera al coll, perquè prenguis una bona instantània. I és que la imatge no té desperdici, per la imaginació que suposa d'aprofitament espacial.

Mireu bé la foto que aquesta setmana acompanya la nostra crònica setmanal. Els hi hem cedit part del nostre espai fotogràfic. I és que s'ho mereixen, "els ninots de Benicarló".

Què mos cal saber per a ser bons caduferos?

El Último de la Fila és el nom del conjunt que té enregistrat un CD que porta per títol *En concierto en Benicarló*

En la desaparició dels dos arbres de la placeta del convent - ara MUCBE - ha desaparegut també el bust d'un home. Segurament no sabràs perquè estava allí ni on està ara. La pregunta no és eixa. De moment només el que preguntem és si saps quina professió tenia.

- A - Polític
- B - Arquitecte
- C - Metge
- D - Advocat

Filant la xarxa

blocat Aconsegueix el teu bloc!

HISTÒRIES DE LA CIÈNCIA

Històries i curiositats sobre ciència i tècnica

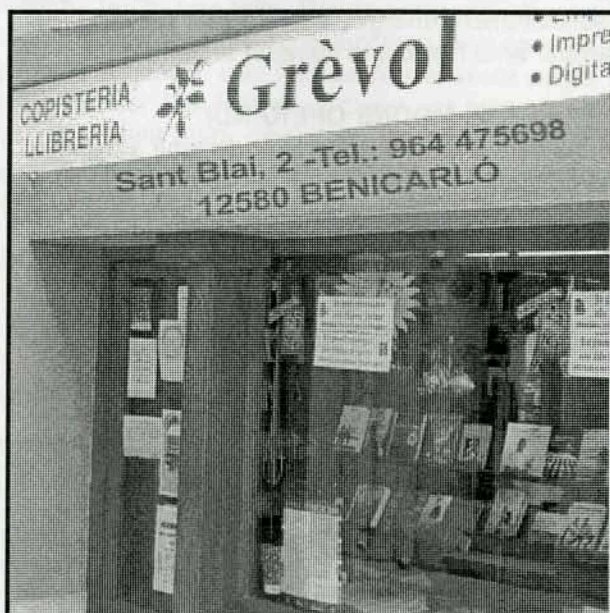
<http://historiesdelaciencia.blocat.com>

Aquest és un dels blocs que més m'agrada i el solc visitar freqüentment. Recull històries, anècdotes i biografies del món de la ciència i la tècnica, amb un estil amè i divulgador. Per a introduir als més joves en el món de les ciències.

laratasensefils.blocat.com

fes-nos arribar les teues notes, cartes o comunicats a:

laveubenicarlo@terra.es

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

Avui: La Replegà

1. INTRODUCCIÓ

Es pot afirmar, sense cap mena de dubte, que aquest és un dels actes més representatius de l'univers faller. Per això, aquesta comissió ha decidit dedicar-li un capítol per veure si es consolida com un acte més i natural dins les nostres entranyables festes falleres amb l'única finalitat d'introduir-lo definitivament dins de la tradició fallera com manen els canons de l'ortodòxia que aquesta comissió persegueix.

2. ANTECEDENTS HISTÒRICS

Algunes persones, alimentades per una supina ignorància històrica, poden pensar que aquest acte és una altra importació des del cap i casal que no té cap sentit dins la nostra festa. No és així. Importants estudis històrics han deixat ben clar que ja els nostres avantpassats ibers baixaven des de les muntanyes del Puig i de la Tossa fins la Via Augusta per tal recol·lecta entre els viatgers, ja foren fenicis, grecs, cartaginesos o etruscs. Hi ha constància de la circulació de diòbols cartaginesos, dracmes grecs i fins i tot monedes fenícies. També hi ha dades de l'època àrab, en que un veí de la població anomenat Ibn-Al-Fallú va voler que tots els veïns col·laboraren per fer una celebració que sembla estava relacionada amb el foc. L'edat mitjana va ser prolífica, ja que s'organitzaven "replegàs" per tal de donar menjar als flagel·lants que tant sovint anaven pels camins de poble en poble. Potser d'aquesta època ens ve l'accent religiós, però no és aquest el lloc per tractar l'assumpte. Més endavant, en plena lluita contra el francès, es pot trobar abundant documentació sobre una famosa recol·lecta que va haver per tal de festejar la fugida de l'exèrcit napoleònic, i que va consistir en la crema indiscriminada de mobiliari i documentació que aquests van deixar en la seua precipitada marxa. Ja entrats al segle vint, les dades històriques són innumerables. Només recordarem les persistents i contínues crides a les but-

xaques dels feligresos per part d'un antic rector de la parròquia de Sant Bartomeu.

3. CONCEPTE

La replegà és un acte festiu (recordem que tots els actes fallers han de portar aquest qualificatiu) pel qual una comissió fallera, que desfila pels carrers d'influència del seu monument, sol·licita col·laboració als veïns i visitants que es van trobant al llarg del seu recorregut. Aquesta col·laboració ha de ser única i exclusivament econòmica, i no seria correcte admetre cap altre tipus de donatiu no quantificable en moneda de curs legal. Una altra classe de donatiu s'haurà d'incloure dins l'apartat de col·laboracions, donacions, favors, regals, ajuts, presents o obsequis.

4. PÚBLIC OBJECTIU

La replegà no només es dirigeix a la gent que la comitiva es va trobant pels carrers, sinó que l'objectiu principal han de ser els comerços. És molt important entrar als establiments comercials i demanar sense cap embús ni mania. Un donatiu per a la falla! No és convenien suggerir la quantitat que estem disposats a acceptar. Encara que qualsevol import ens vaja bé, és convenient deixar caure que el paper és acceptat de molt més bon grau que la metralla. Per tal que el donant se n'adone del nivell satisfacció, la fallera receptora del donatiu farà una ganyota -prèviament assajada- qualificadora del donatiu ofert. Aquest gest serà suficientment enèrgic, a l'hora que mesurat, per tal d'arribar amb meridiana claredat al donant.

5. MODUS OPERANDI

Cal convèncer-nos que no s'ha de tenir vergonya. Aquest concepte s'ha d'esborrar de la mentalitat fallera. Al cap i a la fi, només es demana per a la cosa més gran del món: la falla, la nostra falla. El bon faller/a ha de pensar que no hi ha res al món que estiga per damunt de la falla, per això demanarem amb orgull, amb la certesa que estem molt per damunt d'aquell a

Directora/ CRISTINA GARCIA
 Cap de Redacció/ JORDI MAURA
 Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
 CASTILLO, TONYO FIBLA,
 JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
 ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
 laveubenicarlo@terra.es

Col·laboradors/ P
 XAVIER BURRIE
 LLUCH, RAMON
 TOLITO, JORDI
 ROBESPIE
 Fotografies/ N
 GREG

Coets, coets, coets, coets ...

Ja les tenim ací. Allò que alguns anomenen com les "festes més tradicionals" de Benicarló han tornat a arribar. Monuments fallers, casals, tanques per tallar carrers i, soroll musical i de coets, s'ha apropiat del nostre poble. Més enllà de la polèmica, encetada per la decisió del nostre alcalde de fer del seu càrrec el baluard d'una decisió, prou desafortunada en el lloc i en el temps, amb l'afer dels arbres (poc) fallers, cal reconèixer que les falles són un espectacle mediàtic capaç d'arrossegar molta gent de fora cap a la nostra ciutat. I això, sempre deixarà beneficis econòmics per els benicarlandos.

De la mateixa manera, tot això comporta, igualment, una sèrie de problemes que, fins ara, no s'ha sabut (o no s'ha volgut), acabar de resoldre: soroll musical desmesurat a altes hores de la nit per tot arreu, utilització de

526

DES DEL 18 D'AGOST DE
1995

les vies públiques com lloc de fer les necessitats fisiològiques, i altres no tan fisiològiques, llançament de coets sense control a totes hores, circulació de vehicles de forma incorrecta pel tancament desorganitzat dels carrers, etc.. Més d'un pot pensar que les falles tenen una mena de "dret de cuixa" i que, per només quatre dies, cal fer la vista grossa. En la ma de tots, autoritats, JLF i ciutadans està en que això no l'acabem convertint en una realitat quotidiana que enterbolisca aquestes festes. Amb civisme tot es pot gaudir.

Nota de la redacció: l'enhorabona a la nostra pirotècnia, Pirotècnia Tomàs, pel seu bon quefer. Amb un treball curós i "sorollós" han aconseguit que la nostra ciutat siga coneguda per molts llocs de la nostra geografia. Que continue!

CARXOFA: un bon pastís de carxofes per als alumnes i professors del mòdul d'Hosteleria de l'IES Joan Coromines de Benicarló per la seua participació a la fira Alimentària de Barcelona. Aquests xicots i xicotes si que porten el nom de Benicarló ben lluny. Enhorabona pel vostre èxit.

PANISSOLA: per al sr. alcalde Enric Escuder pel poc respecte que té per les coses. Quan una cosa molesta, l'arrenquem i ja està... No es pot anar així per la vida. El que a uns els molesta pot agradar a uns altres, sr. alcalde. Les coses s'han de parlar, i per moltes voltes que vulga pegar-li, el motiu del trasllat tots sabem quin és. O no?

qui demanem. Si ell té un negoci, nosaltres tenim una falla. Si té una fàbrica, nosaltres tenim una falla. Si té un calet, nosaltres tenim una falla. Per suposat, tota la cort d'honor ha de portar el vestit de valenciana, així com els membres de la comissió, que han de lluir el vestit negre amb la faixa de color. Les falleres portaran uns saquets de vellut fosc on la gent anirà dipositant els seus donatius. Com que ja ha quedat ben clar i demostrat que la figura de la dona dins d'una falla és merament decorativa cara a l'exterior i pràctica cap a l'interior, han de ser les falleres les que vagen a demanar. El paper dels homes es limitarà a acompanyar les falleres i els fallerets, donant fe que tot allò que fa cap a les bosses arribarà al seu destí final.

6. FINALITAT

Aquesta qüestió l'ha de decidir la comissió econòmica de la falla. En qualsevol cas, la finalitat d'allò que s'ha arrellegat ha d'estar íntimament relacionat amb la falla. Per exemple, no seria ètic ni moral destinar els diners per a pagar la beguda del casal, ni per a actes festius -amb excursió inclosa- que puguen fer els membres masculins de la comissió els divendres després de la reunió.

7. CONCLUSIÓ

És una tradició que cal recuperar, conservar i augmentar perquè forma part de l'amplíssim ventall de tradicions del nostre poble. A més a més, és una nova i important font d'ingressos per a la falla que no cal menysprear.

E BAUSÀ, JOAN HERAS,
ATALIA SANZ, CARLES
ARÍS, JOSEP V. TAUS,
AURA, G. SEGARRA,
E I EL SAMARUC
ALIA SANZ, JAVI PAU,
O SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698

©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

K&A
PUBLICITAT

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Neutralitat tecnològica: competir per a innovar o competir per a guanyar?

text JOSEP V. TAUS

Veiem que la coalició en defensa de la "neutralitat tecnològica" sosté que la innovació és progrés. Ara afirma que la competència afavoreix la innovació.

La Iniciativa per l'Elecció de Software, ISC, que postula la inhibició dels governs pel que fa a la tecnologia sosté que: "Permetre que diferents models de desenvolupament de software, d'empreses i de llicències competisquen en condicions d'igualtat, és la millor manera de fomentar la innovació del software i d'assegurar que els clients - tant privats com públics- tinguen un ventall d'opcions en les seues decisions de contractació de software". Davant d'aquest argument un parell de preguntes sorgeixen d'immediat: com s'ha de garantir la igualtat de condicions?, i, qui se n'ha d'encarregar.

En democràcia aquesta responsabilitat li correspon als poders polítics. Per tant, els governs han d'intervindre necessàriament per articular un marc d'igualtat en el que puguem competir els diversos models de software. Açò entra en contradicció amb el discurs de la coalició que propugna la no intervenció dels governs. En el fons, el missatge implícit de la ISC és deixar en mans del mercat la configuració d'aquest entorn d'igualtat. Fixe'm-nos sinó, com en la filosofia de la ISC es dona per sobreentès que els únics agents a considerar a banda dels productors de software són els clients. Què passa amb els usuaris? Sembla que per a la ISC els usuaris de tecnologia només poden adquirir la condició d'usuaris convertint-se en clients. Al menys, la coalició en la retòrica pretesament social que emprà hauria de tindre

més cura d'aquests xicotets "detalls".

D'altra banda, demanar que una restrictiva llicència de software propietari tinga la mateixa consideració que la GPL del software lliure, quan pràcticament només coincideixen en que els autors no es fan responsables de les maleses que puga provocar el programa, és fàcil de dir però difícil de justificar. Destriant la retòrica de la ISC el que realment la coalició demana és que s'equipare el lloguer (el software propietari) amb la propietat (el lliure).

Per intentar traure a la llum les veritables intencions de la ISC hi ha altres premisses en el seu text que cal analitzar encara que siga per damunt. La coalició parla de competència entre empreses, models i llicències però no especifica el tipus de competició en el que han de participar. Es refereix a lluitar per un segment del mercat?, per l'excel·lència tècnica?, pels dividends?. Per si aquesta imprecisió terminològica no fos prou, la ISC només contempla la possibilitat de que entren en competència les empreses. Ignora els projectes públics, la investigació universitària, els desenvolupaments independents o les associacions sense ànim de lucre. La ISC, integrada majoritàriament per empreses privades, s'ho pot permetre però els poders públics cometrien un greu error si s'oblidaren de les aportacions d'aquests altres agents socials només perquè no pertanyen al sector industrial.

En el pròxim paràgraf, també extret de la web, la ISC deixa entreveure quines són realment les seues intencions: "En els últims temps" (coincidint amb l'expansió del software lliure), "ha existit una creixent preocupació" (preocupació de qui?, no serà

interès?) "perquè els legisladors, mitjançant polítiques de contractació pública, de finançament d'investigacions o d'estàndards imposats pels governs, puguen tractar d'afavorir un model de desenvolupament de software per sobre d'un altre". En resum, la ISC vol que els governs ni fomenten ni financen ni regulen per a afavorir el model de desenvolupament de software que, encertadament o equivocada, consideren millor per a l'interès general. Està demanant obertament que els poders públics es facen a un costat i que els deixen tot el camp per pasturar al seu caprici.

La coalició de llogaters de software diu que "per a assegurar que existisquen innovacions i millores en el desenvolupament del software, animem els governs a que prenguen en consideració quatre principis neutrals". Abans de continuar amb l'anàlisi, una puntualització: ¿des de quan una de les parts en disputa és neutral? No seré jo qui els negue el dret a defensar els seus interessos però almenys podrien fer-ho sense subterfugis.

Vorem quin són els quatre puntals de la "neutralitat tecnològica" de la coalició.

(c) 2006 Josep V Taus
(jvtaus@salvemlatossa.org)

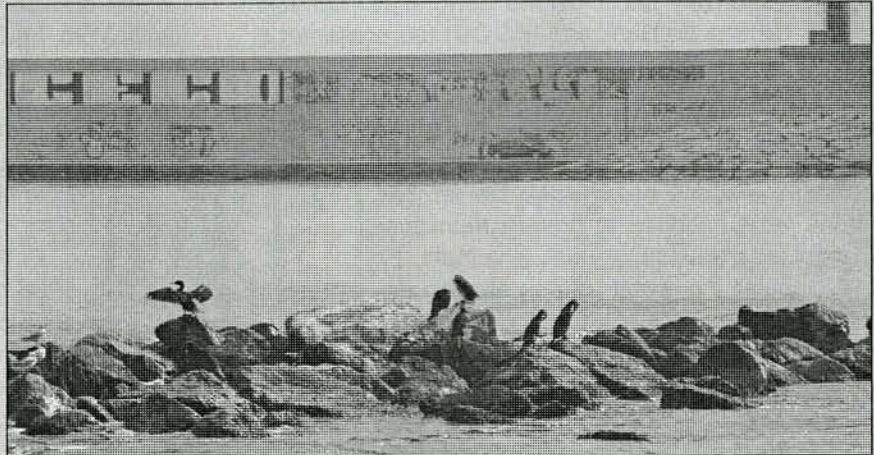
S'autoritza la còpia i distribució d'aquest document complet per qualsevol mitjà si es fa de forma literal, es manté aquesta nota i s'indica l'autor.

S'ensumen obres al litoral

text J.MAURA

Una delegació composta per l'alcalde de Benicarló, Enric Escuder, tècnics de Costes i del seu cap de la demarcació a Castelló, Francisco Montoya, va visitar dilluns el litoral de la ciutat per a explorar el terreny sobre el qual actuarà en els pròxims mesos el Ministeri de Medi ambient. Així Escuder va desvetllar que abans que finalitze el present any "en un termini de vuit mesos" estarà elaborat el projecte de regeneració de la Costa Nord, confirmant-se així la voluntat de l'administració per actuar sobre el tram litoral amb més erosió del País Valencià.

La constant pèrdua de terreny ha estat denunciada reiteradament pels propietaris de terrenys rústics i habitatges de les partides litorals de Benicarló. L'ampliació del port de Vinaròs

sembla ser el causant dels canvis en la dinàmica litoral que han perjudicat notablement el litoral i la línia de protecció marítime-terrestre en l'últim terç del passat segle. En la visita va estar present Geoteyco, l'empresa madrilenya que realitzarà els treballs previ d'estudi de solucions i redacció del projecte de regeneració. Per altra banda Tragsa

també va explicar a l'alcalde la solució proposada per a acabar amb les reticències dels veïns de la costa sud per les afeccions del passeig sobre les seves propietats i que haurà de fer possible el passeig marítim sud cap a Peníscola fins a la desembocadura del Barranquet. L'empresa pública Tragsa proposarà en 15 dies solucions al Consistori.

Agressions a dones

text NATÀLIA SANZ

La Policia Local de Benicarló va assistir la matinalda del dilluns a una dona que presumptament havia estat agredida per la seua parella. Els agents van rebre la cridada de la dona, que va dir tenir problemes amb la seua parella. La patrulla de Policia Local que es va traslladar al lloc dels fets, situat en la Partida Surrach, va trobar a la dona corrent pel camí.

La dona va ser traslladada al Centre de Salut i posteriorment a l'Hospital Comarcal de Vinaròs, on se li va atendre per prevenció. La Policia Local li va informar dels seus drets, però la dona de moment, ha declinat interposar una denúncia contra el seu presumpte agressor.

D'altra banda, una patrulla de la Policia Local va detenir dissabte passat a la nit a un home que presumptament va agredir a la seua parella en un bar i en presència dels seus fills menors. Els agents van ser testimonis d'una discussió entre la parella i una presumpta agressió de l'home contra la dona. El presumpte agressor va ser detingut i posteriorment va passar a disposició judicial. El matrimoni resideix habitualment a Salou.

En Falles, Salut i República

Aquesta setmana s'han plantat les falles i, pel que pareix, el vent no ha estat cap problema -ni els arbres. En aquestes boniques dates, on la primavera ja es comença a entreveure, hem descobert a Benicarló, un nou "cavall d'Atila", que, allà on ell trapitjava, no tornava a creixer l'herva -ni els arbres, pel que es veu. Al marge de les botàniques primícies que l'Alcalde, senyor Escuder, ha proporcionat a la premsa local i no local -Jo ho he vist al Levante, suposo que a altres llocs també s'han fer correr "rius de tinta"-, m'agradaria ressaltar que aquesta serà la setmana en que ERPV -per fi apareix de forma oficial a Benicarló. Em fa especial il·lusió que siga en la setmana de la festa grossa de molts valencians i, a més, el 75é aniversari de la instauració de la II República, és una bona casualitat. Ara, poc a poc i bona lletra; arriben "aires nous" a Benicarló, i això sempre és bo.

Ara, per a arrodonir-ho, o com un xicotet homenatge a aquella República de fa 75 anys, estaria bé poder sentir l'"Himno de Riego" en alguna de les cremaes o, tal volta -perquè no?- sentir "La Muixeranga", com un xicotet homenatge a la República Valenciana que vindrà...

Josep-Manel Barberà
Secretari d'Organització d'ERPV-Benicarló
benicarlo@esquerra.org

La revisió del Pla General de Benicarló (1)

L'esborrany inicial del Pla General d'Ordenació Urbana de Benicarló (PGOU) fou presentat a la ciutadania el 28 de desembre passat a l'IES Joan Coromines. No sabem si perquè era Nadal o que, però l'assistència fou escassa. Molts dels assistents eren membres d'associacions de propietaris afectats pel PGOU. De fet, les úniques veus crítiques al govern municipal han sigut les d'aquests col·lectius veïnals. El partit popular ha estat quasi absent del debat: sols coneixem unes declaracions del seu portaveu municipal de finals de l'any passat. Darrerament, s'ha constituït una nova associació de propietaris afectats -partides Collet, Ribes, Clotals i Vilaperdiu- que s'ha ajuntat amb les ja existents - Riu-Surrach-Aiguadoliva i Sanadorli-Cervellona-Palmar- per constituir la plataforma "Units per Benicarló". Caldria preguntar-se, si el PGOU sols deu interessar als ciutadans als que els "toquen" alguna finca. És que a la resta de la ciutadania -la majoria- no ens ha de preocupar quant de gran serà Benicarló d'ací a 20 anys, com seran els seus barris, les seves zones verdes, el seu paisatge urbà i rural...? Els veïns/propietaris defensen, legítimament, els seus interessos particulars, però trobem a faltar un debat públic sobre el Benicarló del futur amb consideracions generals. Aquesta sèrie d'articles voldria anar en aquesta línia.

Per la Llei 16/2005 Urbanística Valenciana (LUV), el PGOU és un instrument urbanístic que defineix el model d'evolució urbana i la seua ordenació urbanística estructural per a termes municipals complets. Classifica urbanísticament les diverses zones del terme i marca el futur del poble, almenys, pels propers deu anys. Els plans s'ajustaran a la Llei d'Ordenació del Territori i Paisatge i al Pla d'Acció Territorial pertinent, ambdues normes urbanístiques superiors. El seu desenvolupament es fa mitjançant plans parcials, de reforma interior, especials...

El procediment de revisió del PGOU ve regulat pel Reglament de Planejament valencià -Decret 201/1998, el de la LUV encara no s'ha aprovat. La revisió del PGOU és potestat de l'ajuntament que suspèn l'atorgament de llicències d'obres almenys a les zones on es pugui modificar el seu règim urbanístic. Hi haurà un període previ de consultes amb els municipis veïns, altres administracions i entitats representatives dels veïns particularment afectats (article 156). Es preceptiu l'establiment d'un Concert Previ amb la Conselleria de Territori i Habitatge (CTH) per harmonitzar el model territorial del PGOU amb les directrius supramunicipals dels Plans d'Acció Territorials. El Concert Previ constarà d'una sèrie de documents entre els que destaquen un Plànol d'Ordenació -amb els sectors urbanístics del terme i la seva qualificació urbanística, el viari principal

i el sòl dotacional i de domini públic- i una Memòria justificativa. La CTH s'ha de pronunciar en tres mesos, després de l'ajuntament concretarà el règim urbanístic de cada sector. Hi haurà un període públic d'informació i d'al·legacions d'un mes. Segons allò al·legat, l'ajuntament podrà modificar el projecte de PGOU i l'enviarà a la CTH qui, finalment, l'aprovarà o no.

El PGOU actual de Benicarló s'aprova en 1986, fa ja uns vint anys. Establia un nucli urbà compacte envoltat per una anella perimetral de sòl urbanitzable residencial i industrial. La resta de terme era sòl no urbanitzable. Posteriorment, s'han anat fent modificacions puntuals del PGOU: urbanització Vistamar (Corral del Petiquillo), Polígon Industrial Collet (1997), Partida Solaes o litoral sud (1998) i Sant Gregori I (2000).

La promotora Terrazahar Golf and Ressor presentà un PAI a juliol de 2001 per construir una urbanització amb camp de golf al paratge de la Tossa (1.500.000 m²). Mesos després, dues promotores - Gurcom BSL i Aiguadoliva Urbana SA- presentaren sengles PAI per urbanitzar 1.800.000 m² del litoral nord del terme. La Conselleria s'oposà a modificar puntualment el PGOU amb aquests PAIs per la magnitud de sòl a requalificar i perquè el planejament no estava adaptat a la LRAU, la norma urbanística aleshores vigent. La gran pressió dels veïns de la costa nord afavorí la desestimació per part del consistori de les dues propostes de PAIs.

En febrer de 2002, el govern municipal presentà el projecte d'homologació global modificativa del PGOU. L'homologació és un instrument legislatiu concebut per adaptar els plans generals antics a la LRAU, però també podien ser aprofitats per requalificar sòl. No és arriscat afirmar que l'objectiu principal de l'homologació era l'aprovació del PAI Tossa-Golf. La pressió d'un gran nombre de ciutadans, encapçalats per l'associació Salvem la Tossa, s'oposaren al projecte. Arribaren les eleccions municipals i canvià l'aritmètica municipal. Finalment, s'aprova per unanimitat la retirada del projecte d'homologació el 24 de juny de 2004. No tenia sentit modificar el PGOU amb l'homologació quan ja s'havia aprovat encetar el procés de la seva revisió.

Des dels anys vuitanta del segle passat, han proliferat les edificacions residencials il·legals en sòl no urbanitzable en superfícies menors als 10.000 m². Aquest procés ha sigut permès per governs municipals de distint signe polític.

La política urbanística benicarlanda s'ha caracteritzat per la seva inexistència, anat a remolc de la iniciativa privada o de les protestes ciutadanes. També ha generat la sensació que tothom pot fer el que vulgui amb la seva propietat, sempre que no li "caigui" un PAI a sobre.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 525

text EL LECTOR

Avui toca, no hi ha més remei, un monogràfic alcaldes de Benicarló. Sens dubte els dos bigotuts i falleros personatges són els protagonistes de la darrera Veu i m'agradaria, com si fóra un Robespierre qualsevol, posar-hi cullerada i dir-hi la meua.

L'entrevista que en les darres pàgines se li dedica al senyor Mundo no té ni una coma menyspreable. Sensacional. Aquest senyor té una cintura que riga-se'n vosté de Cassius Clay en els seus millors temps. I no ho pareix, veritat? Poc dotat com està aparentment per a l'oratória se'n sap sortir amb desimboltura de les qüestions més punyents que li puga plantejar el més hàbil periodista. Sí, sí, si per exemple Jordi Maura li pregunta per la qüestió de "l'idioma" en qüestió a l'estatut, esquiva, fa un dríbling i se'n surt per on ell vol. Genial. O no tan genial. Veiem. Jaime Mundo no és neci i sap que l'expressió "idioma valencià" és una fal·làcia immensa però no té cap empatx a dir que tot és una qüestió (torna-li amb les qüestions avui) de "sensibilitats". Quina classe de sensibilitats? No ho entenc. Vaja, sí que ho entenc.

Dedueixo -ara acabo de nàixer- que la classe política no ha de tenir problemes no ja a ocultar la veritat sinó directament a dir mentides per tal de conservar el seu estatus. I si no és això, deu ser una cosa semblant. Quina credibilitat ha tenir davant el ciutadà algú que per temor a Nostre Senyor sap què gosa fer mutis por el foro i, au, qui tinga fred que pele fulla? Increïble. Sí, senyora Garcia, jo també comprenc que en aquesta revista

se'n parla massa de la qüestió (torna-li) de la llengua, però és que aquests del pp cada vegada que obrin la boca i es posen a exercir de filòlegs fan -directament- bossar. La llàstima, i torno a l'entrevista, és que la seua publicació vaja tan malament d'espai, perquè el senyor Mundo es mereix, sens dubte, un número sencer i no només un parell de pàgines de no res. Així, amb més possibilitats per expansionar-se haguera pogut contestar algunes preguntes que se m'acuden ara mateix. No sé. Allà va una minibateria. "Està vosté satisfet de com ha quedat de bonic el passeig marítim pel Gurugú?, no troba que se n'han passat i han posat massa metges al nou centre de salut que vosté va inaugurar ja fa anys?, com aprofitaran les aules que sobren del col·legi que amb tan bon criteri i tanta previsió van construir durant el seu mandat?, quants diners li va costar a l'Ajuntament l'adequació de la xarxa de clavegueram?, quantes signatures han arreplegat ja contra terra mítica?, com s'ho va poder fer tan bé per anar-se'n de l'Ajuntament i deixar enllestits tots els problemes d'urbanisme del poble?, quants anys més necessita el pp per poder arrodonir el seu "projecte"?, quantes línies d'investigació hi ha obertes?, es desmembra alguna cosa per ací?, quina li n'ha fet darrerament Càrot Rovira?, ja ha vist el pis del senyor Zaplana a la Castellana?, considera que

són afortunats tots els jutges i fiscals de Nules?, com és quan era alcalde es passava la vida a València i ara hi ha qui diu que no se'l treu de damunt?"

I l'altre? Ai l'altre! En poquets mesos ha demostrat ser un magnífic aprenent i tindre una gran capacitat per a la imitació. De la qüestió de "l'idioma" en qüestió (ja no fa gràcia tantes vegades) segur que en deu saber tant com el seu predecessor, si més no, el seu partit en sap tant com el partit del seu predecessor. Però aquesta darrera setmana el senyor Enric Escuder ha estat portada en diversos mitjans de comunicació no per les inquituds filològiques del psoe sinó pel seu afany de protagonisme faller. Ho veia i no m'ho creia, em semblava una broma de mal gust. Ara ja ho tinc clar, la nostra primera autoritat és primer faller que alcalde i això, senyora Garcia, és de riure.

En fi, li prometo que la propera vegada dedicaré tot l'espai a afers més seriosos com ara els que tracten Pere Bausà, Raül Burriel, Robespierre o Joan Heras, que aquesta setmana ha destapat encara més la seua vena lírica.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA. Mire, vosté ja sap que penso sobre els tarugos aqueixos del futbol. Informem poquet i malament. El líder de la categoria on juga el Benicarló és el Vinaròs i no el Vila-real. A no ser que hagen decidit passar de tot el que puga tenir a veure amb el poble del costat. Podria ser, d'aqueixa gent es pot esperar qualsevol cosa.

Bailes de Salón

Te gustaria aprendre
a ballar sin moverte
de tu casa?

José Luis, te enseña

Tel.: 676 290 626

Tarde de vent

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Potser la notícia de la setmana no ha estat la derrota que el nostre estimat CDB va haver de patir davant la prepotència i dubtoses arts del sempre petulant equip de la Plana Baixa que ens va visitar. Aquests nous rics, que van pel món tirant-nos per cara a tots que van tan sobrats només ens van poder guanyar per la mínima. Un gol de xamba i un altre gràcies a un penal convenientment exagerat pel davanter de l'autoanomenat submarino amarillo els van donar els tres punts. Per cert, que això del submarino amarillo li ho van treure al Càdis aquella època en que un any pujava a primera, i al següent baixava a segona. Ara arriben els de la Plana, busquen alguna cosa groga i clar, el primer que se'ls ocorre és la cançó dels Beatles. Dic jo que s'haurien pogut fixar amb les llimes o amb la famosa febre amarillo, que em sembla que els aniria millor. Torno a allò que ens interessa (o no), i continuaré dient que el resultat més just hauria estat un empat, perquè els nostres van fer un partit molt seriós i van disposar d'algunes ocasions molt clares per marcar, però què hem de fer. Com deia al començament, segurament la notícia del dia no va estar el resultat, fins i tot podria gosar afirmar que tampoc no ho va ser la presència a la llotja presidencial d'un xicot de color que potser siga un nou reforç per a l'equip. Si és cert que encara ens volem reforçar no ho entenc, quan està molt clar que ni pujarem ni baixarem, i el que s'ha de fer és començar a planificar l'equip per a la propera temporada.

També m'atreveixo a dir que la notícia del dia no va ser allò que em va dir el conegut cronista

esportiu Pepe London, que per a la propera temporada seguirà de president l'actual i que l'entrenador serà un tàndem compost per Pérez Ollo i l'exjugador del Povet García Sanjuán. Segons em va dir el cronista, això va sortir dels llavis d'un directiu, i ell ho va llançar pel micròfon de la ràdio. Ni que aquesta setmana se'ls ha donat les baixes a tres jugadors dels quals ara no recordo els noms.

Tampoc no es pot considerar com notícia del dia el molest vent que va bufar al llarg dels noranta minuts i que omplia els ulls de sorra i feia fer coses estranyes a la pilota. Tampoc no vull afirmar que la notícia de dia fóra l'escassa presència de públic a les graderies del municipal tot i vindre el primer classificat (això deia als cartells anunciadors de l'esdeveniment), ni el fet d'haver de tornar a pagar entrada tot i haver satisfet puntualment l'import d'un carnet especial. No sé quantes jornades he pagat entrada. L'any que ve preguntaré pels carnets anuals, a vore si em fan una rebaixa i em surt més a compte. No considero notícia el fet que l'equip que ens visitava portava a les samarretes publicitat d'un aeroport (aerotort, va dir un veí meu amb molta mala bava) que encara no se sap si es farà, però que els diners que ingressen aquests nous rics per aquest concepte buiden una mica més les nostres butxaques i les de tots.

Una altra publicitat que vaig vore a les samarretes d'aquests "sobraos" va ser la de la televisió autonòmica que paguem entre tots, però que només està al servei d'uns pocs que que ens parla, bàsicament, de dues coses: l'imprescindible transvasament d'aigua del riu Ebre per a regar els camps de golf i omplir les piscines del levante felis, i de l'apassionant americascap, que es veu que ens portarà diners a mans plenes, encara que no tinguem escoles

per als xiquets ni centres sanitaris en condicions. Ells es poden pagar clíniques privades. Als demés que ens bombin.

Tampoc no és notícia el partit de la setmana que ve perquè no hi ha lliga (potser algun partit ajornat) perquè la festa nacional (perdó, perdó, regional) del nostre país (perdó, perdó, comunidad) són les falles, i tothom ha de parar per tal de gaudir d'elles. Nosaltres tenim la sort de tenir-les a casa i delectar-nos amb els xiques tirant coets, els carrers tallats, les pixades, vomitades i destrosses de mobiliari urbà que ens porta aquesta nostrada tradició.

L'autèntica notícia de la setmana, del mes i de moltes temporades, és que diumenge passat em va tocar el pernil de la rifa. Una magnífica cuixa de porc que em vaig endur cap a casa només es va acabar el partit, i que va ser rebuda a casa entre crits, plors i algunes paraules intel·ligibles, fruit de l'emoció de veure aparèixer per la porta el cap de família amb menjar garantit per a un parell de setmanes.

Diuen que del porc s'aprofita tot. A casa meua s'aprofita tot del pernil. Amb la cona farem mandonguilles, amb la grassa fregirem ous, amb la corda farem una ansa, amb els ossos farem litres i litres de sopa, amb la part més dura del pernil farem croquetes, i amb l'etiqueta un diploma que penjarem a la paret de la cuina com a record de l'esdeveniment. Estimats lectors, encara que ja sé que l'enveja se l'està menjant per dins, jo em dic: bon profit, amic.

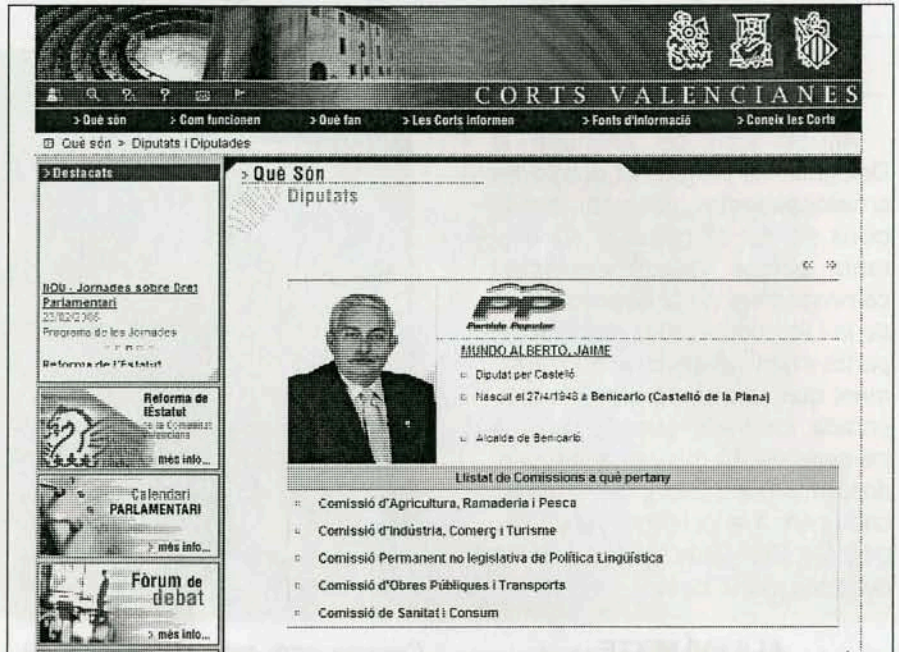
Webs poc democràtiques

text JORDI MAURA

Les pàgines web dels ajuntaments de Vinaròs, Benicarló i Peníscola adoleixen en els tres casos d'informació actualitzada en alguns apartats, que és el que busca principalment la major part dels internautes. Així, de nord a sud del Maestrat, es constata la dificultat de tenir els continguts que demanda conèixer l'administrat. La principal manca és la demora en conèixer els acords i deliberacions de les juntes de govern locals.

Peníscola és la més àgil en aquest sentit, mentre que els ajuntaments de Vinaròs i Benicarló tarden un mes a "penjar" la informació, útil per a ciutadans, oposició i veïns. Fins a aquesta mateixa setmana eren Carnivals a Vinaròs. Tal vegada la més completa de totes en quant a continguts siga la de l'Ajuntament de Benicarló (www.ajuntamentdebenicarlo.org), que ja va obtenir el premi Tabarca 2002 a la millor web institucional del País Valencià i compta amb un volum d'informació d'un total de 1 gigabyte (Gb) de dades, amb més de 10.000 fulles i més de 2.000 imatges. La pàgina web de Peníscola (www.peniscola.org) és altre exemple de bona informació i celeritat en l'actualització de notícies, encara que parcialment. Així, els ciutadans que opten per la versió valenciana de la web es trobaran amb apartats buits, incomplets i continguts en castellà i en un panorama desolador quant al seu manteniment i al compliment del bilingüisme efectiu. Això no ocorre en la versió castellana.

Per la seva banda el valencià

encara és majoritari en la web de l'Ajuntament de Benicarló, que obri per defecte en aquesta llengua la seva pàgina web. Els continguts són també majoritaris en valencià, ja que són els diferents departaments i funcionaris qui actualitzen la web a través d'una passarel·la i opten principalment per la llengua pròpia de Benicarló.

Pel que fa a l'ús lingüístic, un estudi del Observatori de la Llengua de la Universitat d'Alacant constata que això no és l'habitual en els ajuntaments valencians, que en una proporció 85-46 segueix optant majoritàriament pel castellà. En la comarca dels Ports tan sols Forcall opta per web únicament en valencià, igual que ho fan en el Maestrat, Rossell i Belloch, Betxí i Serra'd Engalceran més al sud.

Les qui sap on

Pàgines web de partits polítics, com les del Bloc a Benicarló i la

del Partit de Vinaròs Independent estan desactivades. Els insults i acusacions plagaven el fòrum obert en la web dels nacionalistes de Benicarló. És de suposar que es tornaran a activar als pocs mesos de les eleccions. La del PSOE-PSPV d'aquestes localitats estan també sense actualitzar des de 2003 i 2004 i són de molt difícil localització. Mentre que no existeix web del PP ni a Benicarló ni a Peníscola, en canvi la del Bloc de Vinaròs (www.blocvinaros.com) i la del PP (www.ppvinaros.maestrat.net) són de les més actives, amb concursos i notícies i fins i tot la possibilitat de descarregar la revista de les Noves Generacions en la dels conservadors.

Un altra curiositat és que, segons la web dels Corts Valencianes, Jaime Mundo segueix sent, després d'un any de la moció de censura, l'alcalde de Benicarló.

Tot i el soroll dels coets i la música elevada, La Veu, més forta i sense afonies

Preparant la Lliga comarcal aleví

text C.H. INDRET BENICARLÓ

Aquest cap de setmana la Delegació ha programat dos partits amistosos entre diferents poblacions per tal de preparar als diferents equips davant l'imminent començament de la segona edició de la Lliga comarcal al-leví. Aquest partits s'han jugat amb el nou reglament que funcionarà aquesta temporada. Els partits consten de quatre parts de 10 minuts cadascuna, donant 3 punts als guanyador de cada part, 1 al perdedor i 2 en cas d'empat. El resultat final és la suma de tots aquests punts.

AL-LEVÍ MIXTE

C.H. CERVERA MIXTE - 12
C.H. LA JANA MIXTE - 4

Per fi, l'oratge ens va permetre poder disputar aquest partit. Aquest era el primer partit que jugava La Jana i això es va notar al llarg del matx ja que el fet de no haver competit encara feia que els xiquets no tingueren ritme de competició. Per aquest fet es van veure desbordats tant en atac com en defensa per un

Cervera amb més experiència. El nombrós públic que es va donar cita en la pista poliesportiva cerverina va poder gaudir d'un bon espectacle l'ofert pels xiquets de les dues poblacions. Agrair tant als xiquets com als pares el fet de no desanimar-se durant les setmanes que no s'ha pogut disputar el partit.

C.H. INDRET BENICARLÓ - 6
C.H. ALCOSSEBRE - 10

Partit amistós i de preparació el

jugat el dissabte per la tarda en el Polisportiu benicarlando. L'equip d'Alcossebre va imposar la major alçada i corpulència dels seus jugadors. De totes formes, el partit va estar força igualat. Els familiars i els xiquets d'Alcossebre van aprofitar aquest partit per a poder gaudir després el partit que es va jugar en categoria sènior entre el C.H. Indret Benicarló i el C.Bm Castelló.

Alboraia 3 - Benicarló Juvenil 0

text GREGORIO SEGARRA

El Juvenil del Benicarló, amb moltes baixes, no res va poder fer dissabte passat a Alboraia i va sortir derrotat per 3-0, un marcador tal vegada exagerat per als mèrits d'ambdós contendents. A més de l'escassetat d'efectius amb els quals contava Xoco - ni tan sols va poder completar la convocatòria i només van viatjar 14 jugadors- l'equip es va trobar amb un contrari molt més poderós físicament i un camp de gespa artificial al qual els locals, lògicament, es trobaven molt més

acostumats. Siga com siga, l'actitud dels jugadors "rojillos" tam-

poc va ser la d'altres partits. A dir d'alguns espectadors el to de l'equip va ser bastant apàtic durant tot el partit. Per unes o altres raons, un any més se n'ha anat al trast, quant a l'aspecte purament esportiu es refereix, un projecte molt il·lusionant que semblava cridat a altres metes i que haurà de deixar-se per a millor ocasió.

Alineació del Benicarló Juvenil: Jorge, Fuentes, Carlos, Hèctor Rodríguez, Víctor González, Jordi, Juanjo, Óscar Seva, Àlex, Escura i Marcos. També van jugar: Castañeda, Pío i Hèctor.

Resultats de confiança

text C.N. BENICARLÓ

I COMPETICIÓ PROMESSES TEMPORADA 2005/2006

Interessant i emotiva competició celebrada en la piscina Castellonera del Col·legi Lledó el passat cap de setmana 12 de març. Les nostres xicotetes i xicotets, "gegants", de la natació, amb tan sols 8 anys, van debutar en una competició i es van mesurar amb la resta dels 6 equips participants de la província. Amb uns grans desitjos d'emular als més majors, es van comportar extraordinàriament, confirmant així la superpedrera que ens ve, dirigits en aquest dia pel seu entrenador Darío.

En individual femení va destacar Carla Fresquet Ancosta en els 50 m lliures, amb la 3r posició, seguida amb el 7é i 8é lloc de Lara Ferrer i Gisele Mateu. Va ser en els 50 m braça el plat fort, on Andrea Remolina, Anna Garcia, Vanesa Bel i Mireia Prats van aconseguir la 2a, 4a, 5a i 7a posi-

ció respectivament.

En individual masculí van destacar, en els 50 m braça, Alejandro García Miró amb el 1r lloc, seguit amb el 4t, 5é, 6é i 7e lloc de Rafael Martinez, Albert Grau, Christian Garcia i Felipe Campos. A més, Alejandro García Miró, Christian Garcia i Rafael Martinez van ocupar el 11é, 15é i 17é lloc

en els 50 m lliures.

I si la passió se seguia intensament des de les grades donant el seu suport i afecte. Així, en les sèries per equips, van celebrar de manera molt entusiasta el primer lloc de l'Equip CN Benicarló 8 x 25 m lliures femení i el segon lloc del CN Benicarló 8 x 25 m lliures mixt. Simplement increïbles.

Atletisme Pista Coberta - Donostia

text C.A.BAIX MAESTRAT

Aquest cap de setmana dos atletes han participat en el Campionat d'Espanya de Pista Coberta. Jesús Beltran a Donostia (San Sebastián) en categoria Juvenil i en la prova de Salt de Llargada fent 12è amb una millor marca de 5,99mts . L'altra atleta Cristina Ferrando fou a Oviedo per participar en la prova de Salt d'Alçada.

També s'ha participat al campionat Autonòmic infantil a les pistes de València amb una bona representació d'atletes del Baix Maestrat. Francisco Ferrer va participar en SALT d'Alçada fent 6è amb 1,18mts i 8è en la prova de 1000MLL. David León va participar en el 500MLL fent

9è amb un temps 1'28"17 i record del club. Javier Giner fou 21è amb 1'42"46 en la mateixa prova . Francisco Garcia en el 1000MLL va arribar en 15ª posició amb un temps 3'36"56. En xiques i en la prova del 500MLL varen participar Jessica Lores fent 21ª amb una marca

d'1'41"91, Carmen Melet en 23ª posició amb 1'46"75 i Mireia Mendieta en 24ª posició amb 1'50"27.

El passat 26 de febrer es va correr la Mitja Marató a Barcelona amb participació d'atletes del Baix Maestrat . Roberto Prados va arribar en 25ª posició amb un temps d'1h:14'30". Javier de la Fuente va entrar en 30 posició amb un temps d'1h:15'00", Pascual Rodríguez amb un temps d'1h:23'30" i Javier Segura amb un temps d'1h:31'00"

A les pistes de Benicarló també hi hagué competició amn les proves que faltaven per completar de la 2ª jornada del Jocs Esportius de la C.V.

La Barraca-Mallols

"Una falla de barri, i molt amigable". Així defineix José Salvador Gago la comissió de falla que presideix. Barraca-Mallols compleix enguany 25 anys d'existència i els fallers es disposen a celebrar-lo amb magnificència. La comissió es va crear gràcies a tres amics que un dia de Sant Josep van decidir que el barri on vivien necessitava una falla. El primer any, van ser 130 socis. Enguany arriben als 290 i la majoria són família. "Des dels avis fins als néts", afirma Ester Escuder, Fallera Major de la Barraca. Als 4 anys va vestir per primera vegada el vestit de valenciana. Des de llavors, no ha faltat cap any a la cita.

La trajectòria fallera del President i la Fallera Major infantils és també llarga. Judit Blasco pertany a la comissió des que tenia 11 mesos. Per la seua banda, Hernán Ferri ho és des del seu primer any de vida. La coincidència ha volgut que aquesta parella, que sempre han desfilat junts, siguen els quals presidisquen la comissió infantil en aquest aniversari. Per a ells, és tot un honor i una responsabilitat. Per a la comissió, el

premi a la trajectòria fallera d'aquests joves membres.

La Barraca va aconseguir reunir a tots els càrrecs que ha tingut al llarg de la seua història el dia de la presentació. Ara, esperen gaudir d'unes falles en germanor, com ho fan tots els anys.

Els seus monuments deixen palès l'aniversari que celebren, tant pel seu cost econòmic com per la seua espectacularitat. En el cas de la falla gran "ha costat dues vegades més que l'any passat", revela el president. La infantil, ha vist incrementat el seu pressupost en un 40%. Dues falles monumentals per a una comissió modesta, integrada per gent del barri i amb un elevat volum de socis que ronden la trentena. Enhorabona.

